

EEN VERHAALTJE UIT DE OUDE DOOS.

Geachte Redactie!

Of gij, zooals de Heer DUPONT zich heeft afgevraagd, met de mededeeling van dat „trekje van HAHNEMANN” een hatelijkheid bedoeld hebt of, misschien juister gezegd, een minder goede karaktereigenschap hebt willen releveeren van den, in onzen mystisch-gezinden tijd op nieuw schoolmakenden grondlegger der homoeopathie? Ik durf er geen ja of neen op zeggen. De aanhaling uit de *Allg. Zeitung* zou het echter haast doen gelooven. Maar dan gebiedt de billijkheid te constateeren, dat het bezitten en gebruikmaken van een geheimmiddel een algemeen euvel geweest is, waaraan, zooals ik zeker weet, o. a. HARVEY, SLJDENHAM, en ook ONZE BOERHAAVE niet ontkomen zijn. Nadere bijzonderheden over deze kwestie zijn te lezen in mijn weldra te verschijnen verhandeling: „De Geschiedenis van het Roonhuysiaansche geheim”. Daarin ben ik voor Holland tot dezelfde conclusie gekomen als AVELING voor Engeland. Ik zou geen enkel Hollander, vooral geen van beteekenis uit de 17de of de eerste helft der 18de eeuw kunnen opnoemen, die er niet zijn geheimmiddel of zijn geheime geneesmethode op nahield. Dit beteekent dan echter volstrekt nog niet, dat terstond na de bekende rede van OOSTERDIJK SCHACHT alle Hollandsche vakgenooten tot het ware medische altruïsme bekeerd zijn. Want de ethische overwegingen van dezen Utrechtschen professor gingen boven de bevassing van verreweg het grootste gedeelte der toenmalige medici, en men mag er gerust bijvoegen, der toenmalige intellectueelen. Velen bleven het dus zelfs toen nog moreel gepast en oirbaar vinden, om met hun eigen vindingen, hun zelf gevonden of van anderen gekochte produkten (geheimmiddelen e. d.) naar eigen willekeur te handelen. Zij beschouwden deze als hun werkelijk eigendom, waarvan alleen zij zelf of hun wettelijke erfgenamen de profijten behoorden te trekken.

En wij, twintigste-eeuwers, die dagelijks kunnen hooren en zien, dat in onzen tijd de schrijvers en uitgevers, vooral de groot-uitgevers van alle landen, ook van het onze, bijna eenstemmig ijveren voor algemeene aansluiting bij de Berner-Conventie, uit puur eigenbelang en niet om het publiek te gerieven (integendeel, zoolang het literair eigendom zoo goed als onvervreembaar blijven zal, zal het publiek de boeken, waarvan het nut en voordeel trekken kan, duurder moeten betalen dan strikt noodzakelijk is), werkelijk, wij missen het recht telkens weer laag neer te zien op personen van vroegeren tijd, wegens handelingen, die met onze hoogste ethiek onverenigbaar schijnen te zijn.

Het altruïsme is bezig zich baan te breken, maar langzaam, heel langzaam.

Hoogachtend,

Rijswijk, 10 April 1905.

Dr. GEYL.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Wetsontwerp tot beveiliging van caisson-arbeiders.

Verschenen is de Memorie van Antwoord op het (in n°. 12 van dit *Tijdschrift* medegedeelde) Voorloopig Verslag omtrent bovengenoemd wetsont-